

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

METKA KLEVIŠAR: UTRINKI VZPOREDNIH SVETOV

Podatki o knjigi

- Naslov: Utrinki vzporednih svetov
- Podnaslov: Iz prelistane knjige obrazov
- Avtorica: Metka Klevišar
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 155 mm
- Vezava: trda s ščitnim ovitkom
- Število strani: 180
- ISBN: 978-961-278-525-3
- Cena: 19,90 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2021

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Razmisleki, ki razsvetljujejo dušo, pomirjajo, zdravijo in tolažijo

V digitalnem vesolju svetovnega spleta se poraja na milijone drobnih svetov. Kot noben človek ni otok, tudi na družbenih omrežjih nihče ni osamljen planet. Metka Klevišar je svoj prvi zapis na Facebooku objavila septembra 2019. Ob njenih razmišljanjih se naši vzporedni svetovi dotikajo. Utrinki pa zdaj tudi v knjigi v ritmu letnih časov razsvetljujejo dušo, pomirjajo, zdravijo in tolažijo ...

Metka Klevišar svoja pronicljiva razmišljanja o medčloveških odnosih, življenju in minevanju že dolga leta objavlja v knjigah in periodičnem tisku. Malo pred epidemijo novega koronavirusa je svoje kratke zapise začela objavljati tudi na družbenem omrežju. Krog njenih bralcev in sledilcev se je hitro razširil, njene objave so dosegle velik odmev. Številni komentarji in drugi odzivi pogosto vodijo v živahno spletno razpravo, ki avtorico navdihuje za raziskovanje novih tem in stališč.

Izbor 160 zapisov iz prelistane knjige obrazov sledi ritmu časov in življenjskih okoliščin, v katerih se prej ali slej znajdemo vsi. Poletje je v znamenju zapisov ali razpoloženj, *ko imamo ves svet v dlaneh*. Tudi v aktivni dobi, ko lovimo ravnotežje med družino in kariero, se je tu in tam namreč dobro ustaviti in svoj svet prevrednotiti. *Ko naš svet poboža prvi dotik večera*, se moramo soočiti z omejitvami, izpuščanji in težavami, ki jih prinese jesen življenja. Zima je simbolno čas odhajanja in umiranja. *Ko skozi dlani zaveje mraz*, se moramo morda soočiti s težko boleznijo, najti besede žalujočemu ali ponovno osmisliti življenje. Utrinki vzporednih svetov izzvenijo vedro in optimistično. Ker na pomlad vedno znova *med brsti zazveni harmonija upanja*. Avtorica za vsak čas in vsako priložnost najde pravo besedo. V njej se bodo našle vse generacije, še posebej pa tisti z veliko izkušnjami in preizkušnjami.

O avtorici

Metka Klevišar (1944) je upokojena zdravnica in publicistka. Leta 1977 je opravila specializacijo iz onkologije-radioterapije. Vso svojo kariero je delala na Onkološkem inštitutu v Ljubljani z bolniki s pljučnim rakom. S sodelavci je ustanovila slovensko Karitas in slovensko društvo Hospic. Za svoje delo je leta 1994 dobila priznanje dobrotnice leta (Naša žena), leta 1995 je postala Slovenka leta, leta 2001 pa je dobila nagrado mesta Ljubljane. Že kot študentka je zbolela za multiplo sklerozo, kar je zaznamovalo tudi njeno javno delovanje. Sedaj živi v Domu sv. Jožef v Celju, kjer skupaj s stanovsko kolegico Julko Žagar vodita Pogovore o življenju in smrti.

Odlomki iz knjige

Vsako jabolko se lahko zakotali v pravo smer

Vsi smo že slišali, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Pregovor verjetno marsikdaj drži, še zdaleč pa ne vedno in z njim gotovo marsikomu delamo tudi krivico. Poznam ljudi, ki so od doma dobili zelo slabo doto, a so v življenju s svojim prizadevanjem naredili čudovite stvari. Seveda so tudi drugačne zgodbe, ko postane jabolko z zelo dobrega drevesa gnilo in neužitno.

Mogoče je eno in drugo. Zato moramo biti s takšnimi posplošitvami o ljudeh previdni. Ljudski pregovori v sebi skrivajo marsikatero resnico, še zdaleč pa z njimi ne smemo kar povprek označevati ljudi, ki jih niti ne poznamo dobro.

26

Morda bi se odločili drugače

Morda se bo komu zdelo nenavadno, a pri mnogih starih moje generacije se je dogajalo, da ob primernem času svojih otrok niso znali izpustiti. Čeprav so bili njihovi otroci že skoraj ali povsem odrasli, so tako ali drugače še vedno posegali v njihove odločitve glede izbire poklica in ustvarjanja družine. Danes sami doživljajo, kako jim njihovi otroci včasih kratijo svobodo odločanja. Seveda se je tisto v preteklosti dogajalo v imenu ljubezni, iz skrbi, da bo vse prav, in tudi z današnjim ravnanjem je enako. Vsaj tako pravijo eni in drugi.

In tako na primer otroci vztrajajo, da oče ali mama zavoljo zdravja naredi to ali ono. Če bi se starši odločili sami, bi se pogosto odločili drugače. Teško je reči, ali bolje ali slabše. Enako, kot bi se morda tudi mladi v preteklosti sami odločili drugače.

27

Svet spreminjati na bolje

Epidemija nas je ohromila in priklenila med domače štiri stene. Nehote se velikokrat spomnim na Ano Frank. Kot najstnica je s svojo judovsko družino dobri dve leti preživela v podstrešnem stanovanju v Amsterdamu. Nazadnje so jih Nemci odkrili in odpeljali v taborišče. Včeraj naj bi minilo 75 let, odkar je Ana tam umrla. V skritem stanovanju je pisala dnevnik, ki je po vojni izšel v knjižni obliki in sem ga sama kot najstnica brala z velikim spoštovanjem. Več kot dve leti so živeli skriti v stanovanju, ne da bi kdaj stopili na prosto.

Ko sem po svetovnem spletu brskala o Ani, sem našla tole misel: »Kako lepo je, da nikomur ni treba čakati, da bi začeljenj spreminjati svet na bolje.« Enako to velja za vse nas.

126

Kako mojstrsko početi nič

Nismo navajeni, da bi tako odgovarjali ljudem, ki nas vprašajo, kaj delamo. Spodobni se, da smo ves čas koristni. Spominjam se upokojene kolegice, ki mi je ob priložnosti dejala, da ne počne ničesar, gleda skozi okno, opazuje jesensko listje in nezansko uživa. Zelo me je razveselila.

V teh dneh bi verjetno mnogi lahko rekli, da ničesar ne počnejo. Mnogi imajo končno čas tudi za kaj takega. Ker je za človeka naravnost zdravilno, da včasih ne počne nič, da ima čas o marsičem razmisliti in da se tega tudi veseli. Zdaj imamo mnogi to priložnost in prav je, da jo sprejmemo. Prav nič ni narobe, če se s tem tudi pohvalimo. Morda s tem pomagamo še komu, da začuti, da je čisto v redu, če tu in tam enostavno malo polenari.

127

